

bycz, a nam schitku Radu a SSmjelnosz wopofasacz ze.

Njetk praj mi, hacz to sbozni Ludzo nej-
su, kotrymz Boh smjelny bycz ze, skotry-
miz so Boh nenjewa, ale jim schitku Radu
wopofasacz ze? Derje! Schtuž sebi to žada,
ton bydz Kscheszijan, to je, won wjer do
Krystusa, a bydz pscheczivo swojemu Bli-
schemu smjelny, da ze Boh tejj jemu smjel-
ny bycz. Ale nesbozni a dwojzy nesbozni su
czi, kotryz tajkeho Trojcha Redzby nimaju,
ale czinja po swojim Njewi, kiz bychu klu-
dym hubenym Ludzom derje pomhacz moli,
ale woni to czinicz nochzedza.

Ta schestra Wošebnosz:

Sbozni su czi, kiz czisteje Wutroby su, pschetož
woni budza Boha widziej.

Czi sta Wutroba rjeka, skrotkimi SSto-
wami, tajka Wutroba, kotraž jeno lutz na
Bože Slowo a Wolu lada, a niz tak, kajž
Sswjet, na Benesach, Kubli, Gzeszi, Mo-
zy a Krašnoszi newiszy. Pschetož to su
necziste Wutroby, kajž pola Lukascha na
8, 14. steji, we kotrychž Bože SStowo
Plody pschinesz nemože, kajž njedze
Kola neczista rjeka, dzejž scho polne Kamen-
jow, Woštow, Gzernjow a druheho Nerja-
da je. Dzejž pak so Ludzo tak pschewinu, so
woni Beneszy, Kubla a druhe Wjezy tak ma-
ju, jako bychu je nemjeli, a dadza sebi naj-
wjazy na Božim SStowi a Kralestwi lejjane
bycz, to su prawe dobre a cziste Wutroby,
we kotrychž te Plody czim dljeje, czim bole
roštu, so wone Boha snacz wuknu, so jeho
Radu trojchtuja a so na jeho Pomoz wešlja.

To su tejj sbozni Ludzo, kajž jich Krystus
kwali pola Jan: 17, 3. To je to wjecz-
ne Žiwjenje, so bychu woni tebe,
Wotze, so ty sam prawy Boh sy,
a kotrehož sy postal, Jesom Krysta,
posnali. Gzi drusy pak su pschiwšitkim
swojim Kubli, kotrej maju, nesbozni Lu-

dzo, dokelž woni to SStowo nimaju, aby
jo k Wutrobi newosnu, a sa swoj nawetšchi
Trojcht a Schaz nedzerža. Tehodla ne-
pschindu woni nidy tak daloko, so bychu Bo-
ha wedziej, a jeho pojnacz moli. Tehodla
dyž so SSmerecz pschiblizuje, a tajzy Ksch-
szijenjo na Bosy žadyn Trojcht, Wešlja a
Radziju nimaju, da dyrbja so woni psched
Bohom bole bojecz, hacz psched Gzertom.
Ach to dyrbi nesbozne hubene Wumreczje
sa sobu czanycz! Tehodla dyrbeli so my
swjeru ktemu SStowu dzeržecz, temušame-
mu lutz wnašchich Wutrobach bydlicz a so
swjeczicz dacz, da bychmy my Boha prawje
widžili, a wjeszi byli, so won nadny a do-
broczivy Boh je, a so tola, hacz runje nich-
to psched nim bes Winy neje, nam nasche
Njechi wodacz, a naš Krystusa dla wjecz-
nje sbožnych sczinicz ze.

Schtuž czistu Wutrobu tak wukla-
dowacz ze, kajž pola Matth. na 15, 19. steji,
we kotrejž žane sle Myšlje, žane Mordar-
stwo, žane Mandželstwa Lamanje, žane Kur-
warstwo, žane Paduchstwo, žane sle Sswjet-
senje, ani Lestrowanje neje, da je to derje
tejj prawje wuložene, ale tak pschihotuje ton
swjaty Duch sam jenu Wutrobu psches
to SStowo.

Tehodla dyž ja wot czisteje Wutro-
by ryczu, kotraž schudžom na Bože SSto-
wo a Wolu lada, da srosemju ja psches to
schitke tešame Poczinki. Pschetož stajkeho
jeniczkeho Zorla dyrbja wone sem pschindž;
hewak pak, jeli so Slowo a Wjera predy we
Wutrobi neje, woštane Wutroba neczista,
a pschinese tejj necziste Skutki.

Ta šedma Wošebnosz:

Sbozni su czi Njerni; pschetož woni budza Bože
Djeczi menowani.

Njerni bycz rjeka, k Njerej a k Jedno-
czi rad pomhacz a radziej, Njew, Nemjer,
Pschekoru a tehorunja schudžom rad wot-